

Живата енергия

„И пак се наведе долу и пишеше на земята“ (Йоан 8:8).

Всички велики работи стават в безмълвие и на тайно. Великите въпроси, великите мисли и великите чувства се раждат в мълчание. Христос дойде на Земята да извърши едно велико дело. „И доведоха при Него една жена, хваната в прелюбодеяние, и като я поставиха наред, казаха Му: „Учителю, тая жена биде хваната в самото дело, като прелюбодействаше. А в закона Мойсей повели нам, които са таквиз, с камъни да ги убиваме. А Ти що казваш?“. Исус се наведе надолу и пишеше с пръст на земята. Той разрешаваше един велик закон - трябва ли да се убие жената и ако се убие или осъди, по какъв начин да стане това. Като разреши въпроса, изправи се и рече: „Който от вас е безгрешен, той пръв да хвърли камък на нея“.

Изводът, който можем да направим от този разговор, е, че съдиите трябва да бъдат безгреш-

ни хора. Законът трябва да бъде абсолютен и да се прилага съзнателно от всички, а не чрез стражари. Сега и вестниците бръмчат, пишат, че цена-

се продава? Когато създаде хляба, Бог забрани на хората да го продават. Голямо проклятие виси върху човечеството. Защо? Защото продават хляба - великото благо в живота.

Абсолютно забранено е да се продават хлябът и брашното. Трябва ли след всичко това да питате защо светът е лош, защо хората са лоши? Първото условие, което трябва да се спазва, е да се дава хлябът без пари. Няма по-голямо безчестие от това - да купуваш и продаваш хляб. В бъдеще хората ще се чудят на сегашните хора, че са били такива говеда, да продават и купуват хляба. Това са говедата на двадесети век. Първите хора, които са злоупотребили с житото, като са го продавали и купували, не са видели добро до четвъртото поколение. Помнете: кармичният закон не прощава. Не казвам, че новата идея да се дава хлябът без пари ще се приеме изведнъж.

Трябва ли хлябът да продължава на стр. 2

Начало на новата духовна учебна година в Ловеч

Събитието беше отдавна подготвяно. С приятели сме коментирали факта, че в гр. Ловеч няма братска група, не се провеждат колективни духовни наряди и не се играе Паневритмия. Затова решихме да направим малък братски жест за този град. На 22 септември 2011 г. в гр. Ловеч за първи път в съвременната история на Бялото Братство се проведе братска среща. В нея участваха около 60 братя и сестри от различни градове на страната - в по-голямата си част от Шуменската, Разградската и Плевенската група, както и отделни представители от градовете София, Враца, Монтана, Свищов, Троян, Търговище, Варна и Бургас. Домакин ни беше сестра Петя от Ловеч. Тя прие присърце идеята за братска среща, направи възможното, за да я организира и ръководи по най-добрия начин.

На 22. рано сутринта сестра Петя изведе участниците за посрещане на слънчевия изгрев на най-високата източна точка на парка „Стратеш“. Самият изгрев беше закрит с облаци, но в следващите няколко минути Слънцето ги проби и се получи красива гледка. В същото време духовният наряд вече течеше и всички участници се бяха събрали около сестра Петя и слушаха съсредоточено Словото на Великия ни Учител. Тук, в Ловеч, бе изпълнен празничният наряд, който синхронно се изпълняваше в момента в цялата страна. След наряда сестра Петя ни отведе в ниските части на хълма, където за Паневритмия беше избрала една красива и добре окосена и поддържана полянка. Случи се хубав есенен ден, каквито рядко има - нито топъл, нито студен. Небето беше застлано плътно с ефирни облаци, през които прозираше една мека светлина, която създаваше лека магнетична и дълбоко мистична атмосфера.

Все пак Братството имаше своята премиера в Ловеч. Започна свещенодействието за града и за неговите жители. Това беше нашето общо желание - да направим най-доброто за духовното повдигане и благополучие на хората от града и региона. Наблюдавах братята и сестрите и искрено се радвах на тяхното въодушевление, на мира и хармонията, която цареше в душите им. Това е предназначението на Паневритмията, макар че за нас тя е ежедневие и радост и смисъл на живота. Тук, в този ден, на това място, аз истински преживях това, което наричаме братско единение. Блажени мигове, които остават траен отпечатък в съзнанието на човека. За отбелязване е, че пентаграмите бяха точно 5 - толкова, колкото са били него ден и в гр. Велико Търново. Паневритмията се игра на жива музика и за това своя принос имаха музикантите на Братството - братята Ясен Даскалов - цигулка, и Петьо Цанов - класическа китара. Брат Петьо като че ли беше най-въодушевен от събитието, защото Ловеч му е роден град. Самият той пое инициативата за организиране и изнасяне на концерт пред гражданите на Ловеч. Веднага след Паневритмията направихме кратка братска трапеца, тъй като времето ни притискаше. След двоумение все пак решихме да не пропускаме и тази важна част от традициите на Бялото Братство през вековете, иначе щяхме да създадем прецедент.

продължава на стр. 8

Да изпълним Волята Божия!

Чрез брат Венцислав в групата дойде упражнение, а то бе да почитим езерото под връх Мусала - Окото. Не бяха необходими много уговорки. Взе се решение всеки желаещ да бъде на уреченото място в точното време...

Боровец ни посрещна малко хладен и сдържан. Но нали и синоптиците прогнозираха такава време. Желанието да бъдем едно с Цялото, с Живата Природа, ни провокираше да бързаме към върха. Искахме час по-скоро да се откъснем от света и да отидем там, горе, високо в планината - в „другото място“. Този трепет надделяваше в нас и бе по-силен от всичко.

Пътувахме с кабинковия лифт. След първите стотина метра мъглата ни скри в своите объятия, сякаш пазеше някаква тайна от нас и за нас. С всеки метър напред тя ставаше по-непрогледна. Някакво много особено чувство почна да ни изпълва, усещяхме се едновременно нищожни и много специални, че сме част от света и не сме от него. В непрогледния мрак се виждаха едва метър-два от лифтено то въже. Тръпки пропълзяваха по телата ни, но не от студ - беше неопикуемо и много лично. Чувствахме се като герои от Хари Потър. Притихнали в мрака на деня, с поглед, обърнат навътре в нас, не усетихме как пропътувахме разстоянието. Ястребец бе „малко“ по-гостоприемнен. Слънцето разкъсваше мъглата,

отваряше порти да видим върха - и пак спусна завесите. За кой ли път попадахме в едно тайнство, в една мистерия. Поздравихме с молитви и формули светлите същества - поискаме разрешение да влезем в дома им и тръгнахме напред.

Трудно е да опишем какво виждахме, защото всичко бе скрито: само размиващи се силуети на коне и тук-там в близост до пътя някои цветя можеха да се фокусират. Предварително групата реши да вървим в мълчание и край всяко езеро да спирате и да правим малък наряд. Беше време за лична работа. Всеки безмълвно работеше в „тайната стайчка“. Сливахме се с цялото, загубвахме се и отново се намирахме. Някой ни обгрижваше през цялото време. Пазеше ни да не се нараним и пак ни качваше върху крилетите си, за да ни заведе до свещените места. Намокрени от мъглата и малко измръзнали, влязохме в хижа „Заслона“ да приемем по чай

и да резервираме легла за вечерта. На маса в близост до вратата седеше брат Слав Славов, който с широка усмивка и мил поглед отнемаше умората ни. А дали беше Слав?! Там имаше и други братя и сестри от Русе, София, Пловдив, Карнобат. Навярно и те си задаваха въпроса: „Какво още е намислил невидимият свят?!“. След кратка почивка и обяд еднородно решихме да се качим на Мусала и да се захващаме за работа.

Времето на върха бе по-студено и ветровито, но това не попречи на брат Венци да почисти върха от фасове и с това внесе смут между туристите, които го питаха какво събира, ако не е тайна. За отбелязване е, че посетителите стават по-осъзнати, но има още какво да желаем. В същия следобед почистихме и езерото и опаковахме чувалите с отпадъци. Малко уморени, се приготвихме за лека вечеря и за сън. Неделната сутрин бе студена - 7 градуса. Атмосферните ус-

ловия не позволиха да видим изгрева на Слънцето, но за беседа имаше добре затоплена препълнена стая. Заедно всички изиграхме гимнастическите упражнения във. Взехме си довиждане - до Лятната духовна школа на Рила, и всеки пое по своя път.

Ние си взехме чувалите и тръгнахме обратно по пътя. Мъглата продължаваше да ни крие така - до хижа „Мусала“. Чувалите почнаха да дотягат, търсехме решение на проблема ни. Видяхме, че сметицето на хижата е непочистено. Преди да искаме позволение да оставим и нашите отпадъци, се досетихме за упражнение от ООК. Без да ни видят, сложихме показалците на дясната и лявата ръка във вдлъбнатините в края на веждите, отпразнихме мисъл за помощ от разумните същества и много смело влязохме при хижарката за разрешение. Тя не ни остави да се изкажем, само чухме: „Да, във вторник ще извозваме.... Може да го оставите“. Тук само се спогледахме. Навън Слънцето грееше, вятърът гонеше мъглите и рожеше косите ни. Преди да се качим на лифта, се обърнахме да видим планината в цялата ѝ прелесть - ТАМ ГОРЕ! Величествено изправени върхове, снежнобели облаци, красиви цветя, свободни пасящи коне. Колко сме щастливи, че в света живеем...

Беше 25/26.06.2011 година, разпадаща се Луна, 6 души.

Наталия Първанова

Живата енергия

от стр. 1

Важно е тая идея да проникне в човешкия ум и постепенно да си пробива път. Никакъв спомен не трябва да остане от мисълта, че хлябът трябва да се продава.

България трябва да бъде първата държава, която да приложи Божествения закон на Земята - хлябът да се дава даром.

Само оня може да приложи тоя закон, който е абсолютно чист и безгрешен; само мъдрият, праведният и благородният може да приложи тоя закон.

Знаете ли колко жени, колко момичета са продали своята чест само за хляба; знаете ли колко хора са продали възвишеното и благородното в себе си само за хляба?! След това казват: „Господи, да бъде Твоята воля!“ Да бъде Твоята воля, но да се изпълни нашата воля. Обличат се добре, с хубави шапки и цилиндри, а вашите сестри гният в порока, за един хляб продават своята чест. Как ще оправдаете това, вие - бащи, майки, учители, свещеници, професори, царе? Ще кажете, че Господ е наредил нещата така. Лъжа е това! Миналите поколения направиха това.

Следователно това, което хората са направили, хората трябва да го изправят! Ние трябва да оправим това.

Ако някой е развалил къщата на своя ближен, умните хора трябва да я оправят! Ето защо във всички трябва да влезе великият импулс на Любовта, а не само да се числим към някоя школа и да казваме, че Бог е такъв или онакъв.

Питам: продава ли се хлябът във вашия град? Продава се: черният - поевтино, белият - по-скъпо. „Ние сме културни хора“. Щом е така, аз имам особено мнение за вас и за вашата култура. Ако това разбиране не се промени, в бъдеще животът ще стане сто пъти по-лош от сегашния. В продължение на сто години само хората ще се изродят. Фалшификацията на хляба, премесването му с боб, пясък, вар ще изроди човечеството. Защо фалшифицират хляба? За печалба. Религиозните казват: „Това не е наша работа - има държавници, които ще наложат новия закон

за хляба“.

Казано е в Писанието: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, аз ще ви се изявя“. Какво значи да намерите Господа? Това значи да започне великият закон на Любовта да работи във вашите души. „Как ще стане това?“. Започнете да се храните с най-простата храна, достъпна за всички, за да създадете една вълна, която да обхване всички хора. Само така ще се оправи светът. Какво става днес? Някои семейства изразходват за един обед или вечеря по хиляда и повече лева, други едва намират 50-60 лева за вечеря, а трети гладни лягат. Някои слагат на трапезата си по две-три яденета, а други - нито едно. След това ще доведат пред съда някоя блудница, която се е продала за един хляб, а после питат Христа какво да правят с тая блудница. Христос отговаря: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея“. Питате: „Кой е виновен за падението на тая жена?“ Всички вие колективно станали причина за падението ѝ. Следователно вие трябва да я изправите. За това се иска чистота - да бъдете абсолютно чисти! Учението, което иде от невидимия свят, изисква от всички не палеативна, но абсолютна чистота. Когато придобие чистотата, човек става мощен, силен, нищо не го обезсърчава. Чистотата носи здраве за човешкия ум, за човешкото сърце и за човешката душа. Ето защо първата хигиена, която се налага на човека, е чистотата на ума, на сърцето и на душата

Коя е причината за общото разстройство на организма? - Хлябът. В бъдеще трябва да се избират фурнаджиите. Бобен, грешен, нечестен човек не може да бъде фурнаджия. Само добрият, честният, здравият може да стане фурнаджия.

Като меси хляба, той трябва да пее, да мисли добро за всички. Ако домакинята не е разположена, не трябва да меси хляб. Неразположението е като

проказата. Не внасяйте тая проказа в хляба! Щом си неразположена, помоли съседката ти да омеси хляба вместо тебе. Казваш: „Днес хлябът не е добре омесен и опечен“. Защо? Защото си тръгнал да преследваш блудницата и да я наказваш. Че хлябът и брашното се купуват и продават, това не те интересува. Казваш: „Това е в реда на нещата, установен чрез закон“. Всеки трябва да реши тоя въпрос сам за себе си. Ако вие не го разрешите, има други сили, вълн от вас, които ще го разрешат.

Съществуват разумни, интелигентни сили в света, които имат голяма мощ и активност. Ако доброволно не им се подчините, те ще ви заставят насила. Как? Както се чисти прахът от барабана. Като види, че барабанът се е напращил, барабанчиъкът взема пръчица и силно удря върху него. Докато не се махне грехът, той не престава да удря. Сега и вие сте на барабана. Ако не се подчините на законите му, барабанчиъкът ще започне да удря. Като удари няколко пъти, ще отскочите надалече. Като дойде законът на Любовта, няма да те пита какъв си и към каква партия принадлежиш, но ще те пита: „Купуваш ли хляба с пари и продаваш ли го?“. „Продавам го и го купувам“. „Хайде тогава, далече от барабана!“ Някой заема високо обществено положение. Питат го: „Ти продаваш ли и купуваш ли хляба?“. „Да“. „Тогава вълн от барабана!“ И царе, и министри, и владици - всички ще хвърчат във въздуха! Господ ще каже: „Нямате право да продавате и купувате благото, което ви дадох! Нямате право да развращавате вашите братя и сестри!“ Казваш: „Аз имам особени вярвания“. Долу вашите вярвания! Само един закон съществува в света - законът на Любовта. Не трябва ли всички да възприемат великата Божия Любов, не трябва ли всички да приемат Божията мисъл?! Защо да не желаем доброто за всички? И да го желаем, то няма да дойде изведнъж, но поне ще се подготвим за идването му. Искреност е

нужна на всички.

Казвам: вие, жени, проповядвайте на всички хора, че хлябът трябва да бъде без пари. Така е казал Господ първоначално.

Ще изчисля колко хляб е нужно на България и колко декара земя трябва да се посее. Аз ще бъда първият, който ще работя без пари. Ще изорем нивите, ще ги посеем, ще ги ожънем без пари, за да бъде и хлябът за всички хора без пари.

Да работим всички, за да бъде хлябът даром! Има ли нещо лошо в това? Да се отдели толкова земя, колкото е нужно за хляба! За всичко останало добър е Господ. В Господнята молитва се говори само за хляба: „Хлябът наш насъщни, дай го нам и днес“. Сега вестниците пишат, че хлябът поскъпнал, станал 6 и 8 лева. Всички се питат какво ще се прави по-нататък. Казвам:

Вместо да се създава член 4, да се създаде член 10, според който хлябът да бъде без пари.

Нека всеки гражданин вземе определено количество земя да поработи малко, за да се дава хлябът даром. Тогава няма да изкарват блудницата пред нас и да питат: „Учителю, как да постъпим с нея?“. Отговорът е прост и ясен: „Който е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея“.

Всички говорят за Любовта, но нямат Любов. Всички говорят за Истината и Мъдростта, но нямат Истина и Мъдрост. Питал съм мнозина: „Познавате ли Любовта?“. „Как не, сърцата ни са горели.“ Казвам: Любовта гори, но не изгаря. Казваш: „Аз зная какво преживях с моята възлюбена, аз зная колко горя сърцето ми!“ „Сега гори ли?“ „Не гори“. „Твоят огън е бил фалшив. Ти не си опитал Божественния огън“. На тоя огън не се пекат кокошки и агнета. На него зреят плодове, на него всичко расте. Аз гледам на слънчевата енергия като на жива енергия, на която всичко расте, цъфти и зрее. Тази жива енергия иде само сутрин, когато Слънцето изгрява. Тя не

иде от самото Слънце. „Отде иде?“. Няма да ви кажа. От Бога иде! „Де е Бог?“. Навсякъде - отгоре, отпред, отзад, но не и отдолу. Казват, че неприятелят иде отвсякъде. Така е в обикновения кръг на движение, но живата енергия не иде отвсякъде. Освен живата енергия никое живо същество не слиза по нейния път. Даже и ангелите не вървят по нейния път. Тя е особена енергия.

Достатъчно е само веднъж да възприемеш тази енергия, за да се ползваш от нея цял живот. Сега четете различни книги - те описват различните полета, описват ада и рая. Де е раят, били ли сте там? Раят, за който ви говорят, е недостъпен за вас.

Оня, който е купувал и продавал хляба, не може да надникне в Царството Божие, т.е. в истинския рай,

кракът му не може да стъпи там. Като отидете в другия свят, сами ще се уверите в това. Там е написано: „Който е купувал и продавал хляба, не може да пристъпи в рая“. Това е горчива, но велика истина.

Тази истина - да ядеш хляба даром - трябва вече да се приложи на Земята.

Не е позволено да продава хляб на брата си, не е позволено да купуваш хляб от брата си. Яжте хляб без пари, даром! Това е Новото Учение. Ако го приложите, ще получите благословението на всички светли сили, които работят в света, на всички добри хора по лицето на Земята. Има добри хора на Земята, но списъците на имената им са горе. В каквото общество или църква да си записан, това горе не важи. Важно е да си записан в книгата на Небето. Тия, които са записани там, се наричат с общо име „чада Божии“ - синовете и дъщерите на Бога. Те са готови да се жертват за благото на човечеството. В Божествената книга има още много празни листове, в които могат да се напишат и вашите имена.

Сега, като слушате да говоря така, казват: „Тоя

човек иска да ни запали сърцата“. Това е най-великото, което можете да чувате. Напишете думите „Любов, единство, съгласие“. Любов към Бога; единство и съгласие с Бога, Който е Любов и обича всички души; съгласие с Бога, Който иска да сложи ред и порядък в света. Той е направил някои от Своите деца кристали, други е поставил с главата надолу - растенията, трети е направил мушици, бръмбари, риби, птици, млекопитаещи, и най-после е създал човека, който ходи с два крака и мисли. Човекът се счита за венец на творението и си казва: „Не съм като другите същества“. Чакай, и твоята глава още не е излязла от гъстата материя, и ти трябва да станеш живо дърво с листа, цветове и клони, да завържеш и плодът ти да узрее.

„И пак се наведе надолу и пишеше на земята“. Какво пишеше? - „Далече сте още да разберете Божиите пътища, далече сте още да осъждате своите братя“. И днес Христос пак пише - Христос пише за всички. Които чуват какво пише, един по един стават и излизат вълн, един по един напускат църквата - и остават само блудницата и Христос. Най-честната, най-искрената, най-благородната душа, която доведоха при Христа, беше блудницата. Христос я запита: „Жено, осъди ли те някой?“. „Никой, Господи“. „Нито аз те осъждам. Иди и не греш повече“. В тая душа се криеше нещо възвишено и благородно. Знаете ли как излезе тая жена оттам?

Няма да завърша беседата си. Оставям на вас, вие да сложите заключението. На умния и малкото е достатъчно. Помнете:

Любовта с пари не се купува и за пари не се продава.

Мъдростта с пари не се купува и за пари не се продава.

Истината с пари не се купува и за пари не се продава.

Правдата с пари не се купува и за пари не се продава.

Добродетелта с пари не се купува и за пари не се продава.

22 май 1921 г.,
София

(помества се със съкращения)

Езерото на изпитанията в Пътя на Бялото Братство

Един японски учен - Масаро Емото, наскоро изуми света със своите открития за тайните послания на водата. Човечеството осъзна чрез неговите прости изследвания, че водата е огледалото, в което то вижда своето лице - понякога деформирано от срещите с грубостта и дисхармонията, понякога красиво и чисто от докосването до добродетелите и до Любовта.

Учителя на Бялото Братство е знаел тази истина много преди японския учен, защото е

завел своите ученици при водата, и то при най-чистите ѝ извори - на Седемте рилски езера. Беинса Дуно е гледал на водата и като на тайнствена природна сила, един от елементите, които може да съхранява кода на човешката същност. А вероятно и нещо повече - водата знае тайната и силата на онази трансформация, която се нарича измиване и изчистване - за да стане завръщането към Божественото. Майката на живота - това е водата. Нейната същност - меко-

тата, е онази среда, в която се извършва всяка промяна.

Учениците на Бялото Братство знаят окултните имена на Седемте езера, дадени от Учителя на древен език на тайното познание. Знаят и значението на езерата и тяхното съответствие на човешките чакри и на различните йерархии в духовните светове. Когато е довел учениците си при водата на Седемте рилски езера, Петър Дънов е избрал за техния лагер езерото Елбур, което означава „Бог е

силният“, и е обяснил на тези стремящи се към нов свят човешки същества, че това езеро отговаря на нисшата област на астралния свят и че може да бъде наречено „Езерото на изпитанията“.

Сега човечеството води своите битки в областта на астрала, който е водният свят. Това е неизбродното поле на чувствата, които трябва да се изчистят, за да носят само любов и хармония.

През последните години всички участници в

Лятната духовна школа на Обществото „Бяло Братство“ са свидетели на едно тревожно явление - второто езеро лека-по-

лека се заблъттава, превзето от водорасли, които заемат все по-голяма част от неговата площ.
продължава на стр. 6

Братската група в Благоевград

Учителя Петър Дънов създава модела на работа и начина на живот за своите ученици. Това е начин на живот, свързан изцяло с природните закони, на които са подчинени нуждите не само на отделния човек, но и на обществото като цяло. Сега, повече от половин век след заминаването на Учителя, в България продължават да възникват обединения на последователи на Учението на Бялото Братство, които следват този модел на живот и работа. В нашия град - Благоевград, от началото на 90-те години на XX век и особено след 2000 година, се оформи и продължава да се формира такова обединение от последователи на Учителя. Днес групата ни включва около 20 души, които участват по свое вътрешно убеждение в различните форми на дейността на Обществото „Бяло Братство“.

Вече 14 години ние изучаваме лекциите и беседите, които като Божествено Слово ни е завещал Учителя. За целта се събираме три пъти седмично, за да четем и обсъждаме това словесно богатство. Един път седмично се обучаваме пак заедно в изкуството на музиката. За всеки от нас пеенето и свиренето на музикален инструмент е начин на общуване, самовъзпитание и висш идеен живот. Миналата година веднъж месечно ни гостуваха Ани Каралашева, която ни акомпанираше при пеенето и ни помагаше правилно да изпълняваме песните на Учителя. Сега тези наши упражнения се ръководят от брат Огнян Георгиев. В

началото на пролетта започваме най-желаната за тази част от годината дейност - Паневритмията. Красиви празници за нас са гостуванията на други братски групи от страната, както и нашите гостувания при братята и сестрите в други градове. Тези прояви, както и Рилската лятна школа, са пътищата за общуване и функциониране на Бялото Братство, за да се чувстваме като едно цяло. Общите братски трапези са също добра традиция за сплотяване и укрепване на братската атмосфера

музика от Учителя, изнасят се беседи и се водят разговори. Кръгът на хората, които се включват, непрекъснато расте.

Даваме си сметка, че всяка наша дейност е една частица от великата духовна работа на Природата да чисти и освежава нашето общо жилище - Земята. Особено важни в този случай са молитвените наряди и обграждането на града и страната с положителните импулси на Живото Слово. Тези практики на Бялото Братство, които правим при нужда, чис-

трите от Разлог, Дупница, Перник и Благоевград беше удължено времето за едно опознаване и сърдечно общуване около отрупаните маси, както и за насладата от музиката, с която ни изпълниха Петър, Божанка и Надя Колева. Пролетните ни гостувания в Дупница вече са традиционни, но тази година за първи път се присъединихме и към срещата в Перник, а отиването пеша до Мърчаево беше наистина кулминация в преживяването за повечето от нас с досега до едно от свещените български места. Тази година ни даде и още едно вдъхновено извисяване - това бе концертът на 2 юли в София.

Братската група в дейността си поддържа връзки и с екологични организации. Участвали сме в прояви на студенти еколози от Югозападния университет „Неофит Рилски“. По тяхна покана през 2010 г. подготвихме доклад на тема „Учението на Петър Дънов и Природата“. В писането му участва цялата група, като всеки разработи определена тема от общата концепция, подготвихме и красива презентация със снимки от Седмемте рилски езера, от Паневритмията и от братския живот. В него разказахме за живота на Учителя и за принципите на природосъобразен живот и отношение към Природата, залегнали в Учението му, за живота на Братството в Лятната духовна школа на Рила, за проявите ни за опазване на чистотата на планината и езерата. Докладът беше пред-

назначен за изнасяне на международна конференция, организирана от екологичната организация „Войводинаска зелена инициатива“, която отпреди поканата си към нас чрез Стефанка Иванова, студентка по екология в ЮЗУ. Той беше изнесен на конференцията, проведена от 1 до 10 декември 2010 г. в Нови сад, провинция Войводина, Сърбия, от представители на българска екологична организация, които преведоха доклада и резюмето му на английски език. Тази конференция се провежда всяка година в различни страни на Балканите. Докладите се отпечатват в сборник на езика, на който са изнесени, заедно с резюме на английски език. Нашият доклад ще бъде публикуван в сборника за тазгодишната конференция.

Братята и сестрите от групата са с различни дарби и всеки се чувства силен и полезен на другите там, където е най-добър. Например през 2004 г. Веселинка Милетиева участва в XIII балкански VII световен конгрес по спортна медицина в Драма, Гърция, с доклад на тема: „Въздействието на Паневритмията върху психо-физическата кондиция и приложението ѝ в спортната подготовка на обществото“. Този доклад е определен за участие в VII световен конгрес по спортна медицина в Белгия през 2005 г.

Така вървим заедно в Пътя на Учението - в трудности и радост, с вдъхновение и любов - към Светлината.

Розета Даскалова

ра, на правилните взаимоотношения.

Животът на нашата група би останал сам за себе си, ако не включвахме останалите хора от града като потенциални членове на тази общност. Това ни се удава при онези прекрасни поводи, когато организираме музикални празници при гостуване на известни изпълнители, които са последователи на Учителя. Изпълнява се предимно

твят не само Природата като физическа даденост, но и проникват в по-дълбоките сфери на психоаурата на Земята. Връзките ни с други общества и организации, които имат също идеални цели, общи за едни осъзнаващи себе си като частица от великия организъм на този видим и невидим Космос хора, са повече от желани. Те са необходими, за да помагаме на човечеството да

ки за един“, когато се налага да си помагаме в частния живот и да сме още по-сплотени в братските прояви.

Първи май 2011 г. дойде в Благоевград не само с дъжда, който прекъсна Паневритмията, но и с така желаното и очаквано посещение на брат Петър Ганев. Невидимият свят явно беше преценил, че жадуваната влага е по-необходима, а за братята и сес-

Запазете Светлината в себе си

Колкото и да ми е трудно, когато пиша тези редове, има нещо, което ми дава сила, има Божествен импулс, идващ от дълбините на душата ми, и аз не мога да не благодаря на братята и сестрите, които бяха със семейството ми в трудните моменти от живота ни. Никоя майка не иска детето ѝ преди нея да си замине от този свят. А то не беше просто дете, а Светлина, лъчезарна усмивка, слънчице...

Благодаря на Бога, че в този период имахме учението на Учителя. Бяхме заобиколени с безкористна обич, себераздаване, Божествена Любов. Господ ни даде изпитанието, но никога не ни остави сами, помагаше ни се отвсякъде. Телцето на Юлиана се топеше, но Духът заяк-

ваше, Душата се разширяваше. Топла усмивка на благодарност красеше бледото ѝ лице. Пред очите ни оживяваха картини, които тя рисуваше много бързо и сигурно и ги даряваше на болни, на лекари и близки. Колко пъти болката минаваше с докосване до снимката на Учителя, с обливане с виолетови лъчи и със силата на колективната молитва. Често бяхме в градината при мястото на Учителя, която Юлиана наричаше „райско кътче“, в Братската къща, където се зареждахме енергийно с предмети и вещи на Учителя, за да посрещнем новите предизвикателства.

Има Божествени неща, които ние не можем да променим, а трябва да се подчиняваме на Божията воля,

защото знаем, че в Общия план на живота всичко е за добро, всичко е от Бога предопределено. Само Бог знае защо е допуснал специфични страдания за всеки човек. Словото на Учителя е балсам за душата. Той казва, че когато Бог иска да покаже Своето доволство от хората, Той им изпраща повече благодат, която се изразява в повече скърби и радости. От нас се иска да благодарим дори и при най-голямото нещастие, защото във вечния път към безкрая всичко е за Добро, всичко е за нашето усъвършенстване и за развитие на Божественото ни създание.

„Запазете светлината в себе си!“ - така Юлианчето отговори на пожеланията от

братята и сестрите на двадесет и седмия ѝ рожден ден. Тя се бе докоснала до Божественото, до най-съкровеното във всяка душа, и усетила тази красота и сияние, пожела да запази Светлината, която имат, да бъдат будни, с възвишени светли мисли и чувства и да работят за Бога, за ближните и за себе си.

Благодаря Ви, скъпи братя и сестри, за това, че бяхте и сте с нас. Благодаря на другата ми дъщеричка, на която ръководството на Бялото Братство предостави място за спане в Бялата къща и която беше неотлъчно до сестричката си. Убедена съм, че Юлиана ще помага от Невидимия свят на нуждаещите се скръбни души и ще бъде Светлина, нежен полъх, слънчева усмивка...

Елка Анева

Норвегия - пътят към север, или пътят към истината

КЛЮЧОВИ ДУМИ И ФРАЗИ:

Положителни: север, вода, езера, фиорди, приroda, простор, чистота, белина, сняг, ред, спокойствие, приказност, възшебство, мистицизъм, грижа за слабите, скромност, човечност, отзивчивост, доброта, искреност, обществено съзнание, равнопоставеност, латентност, мъжество, спорт, борбеност, победа (над студа и трудните условия), богатство.

Отрицателни: студ, тъмнина, алкохол, наркомани, отчаяние, депресия, психични болести, самоубийства; родината на музикалния жанр „черен метал“; бедност, хаос, еднообразие, хлад, изолация, индивидуализъм, национализъм, надменност, самотност, несъпричастност, неотзивчивост, дисканцираност, латентност.

Всяко едно съзнателно пребиваване в определена държава и общуване с определена култура е преминаване през една школа и усвояване на определени добродетели. То е също и пътуване към себе си: към своето минало и към своето бъдеще, защото минало, настояще и бъдеще са едно цяло, същото това цяло, което е душата с всичките й опитности от миналото и копнежи за бъдещето.

Норвегия е една от страните в света с най-висок стандарт на живот.

Пристигайки в Норвегия, още от летището българинът усеща, че е попаднал в бъдещето - технологично, точно, подредено и изчислено до секунда. Осъществявайки досег с норвежкото общество, забелязваме, че общественото съзнание е на едно доста високо ниво в сравнение с това в родината ни. Братският начин на живот има стремеж да се развива там в самото общество. За пример ще дам така наречения „дъогнад“ - дума, която няма съответствие в другите езици, защото няма и съответна дейност, която да описва. На български тя би се превела като трудов ден. Това е ден, отделен за безвъзмездна работа от обществото за благо на обществото: например почистване извън територията на частната собственост, построяване на училище или

друга обществена сграда и т.н. Тази практика е силно вкоренена в общественото съзнание. Това наподобява нашата безвъзмездна работа: например на Мястото на Учителя, в кухнята на Рила или в братската градина в Айтос.

ОБЩЕСТВЕН И СОЦИАЛЕН ЖИВОТ

Истина, Доброта и Мир
Това, което мога да твърдя със сигурност е, че норвежците са най-истиннолюбивите хора. Те са честни и открити, смели да бъдат себе си, но в същото време - много деликатни към различията на другите, въздържани в изказванията и миролюбиви. Открити конфликти и свадни между норвежци не се наблюдават. Ако нещо отрицателно се случва, то е крайно, става ненадежно и е с непоправими последици. „Det er typisk norsk a vjre god“ - казват те за себе си, което значи „типично норвежко е да бъдеш добър“.

ЖЕНАТА ЩЕ ПОВЕДЕ СВЕТА ОТ НОРВЕГИЯ.

При едно посещение на една сестра от Норвегия при Учителя той казва: „Жената ще поведе света от Норвегия“, споделя брат Боев. И наистина, днес Норвегия е първата страна в света (заедно с другите скандинавски държави Швеция и Дания), където жената има водеща роля в обществото. Жената е водеща също и в се-

мейството. Тази е причината да бъде създадено едно толерантно към слабите общество, със силни социални ангажименти, поети от всеки един член на обществото. Водещата роля на жената в обществото е основната предпоставка Норвегия да бъде една от най-уредените в социално отношение държави в света.

РАВНОПОСТАВЕНОСТ

„Равнопоставеност“ е една от най-често използваните думи в социума - както в медиите, така и в ежедневните разговори: равнопоставеност на половете, на професиите и заплатите, във фирмената и корпоративна йерархия, в семейството... Идеята за равенство е навлязла дълбоко в съзнанието на обикновените хора и според степента на отстояване на тези идеи се мери общественият статус на индиви-

КАКВО МОЖЕМ ДА ВЗЕМЕМ ОТ НОРВЕЖЦИТЕ И ДА ГО ПРИЛОЖИМ

Бях прекарала 12 години в изучаване на Словото и 10 - в средите на Братството в България, но това, за което си дадох сметка, след като попаднах в Норвегия, бе, че всичко, за което четяхме няколко пъти седмично в окултните класове, бе приложено в по-голяма степен от хората в тази държава, отколкото от братята и сестрите като общност в България. При това обикновените норвежци никога не бяха посещавали класовете! Те се отнасят с уважение един спрямо друг, търпеливи са, изслушват внимателно, когато някой говори, а ако те искат да се изкажат, вдигат ръка. Това го правят както обикновените хора, така и политиците. Следят да не бъде нарушена хармонията, както и нечий права, защото знаят, че това би довело до по-колосални последици. Не се карат помежду си, въздържани са, любезни и меки, искрени. Свикнали са да изказват с доброжелателен тон, спокойно и свободно, мнението си, без да се притесняват, че то може да бъде в противоречие с другите, като с това целят да намерят истината. В това са насърчавани още от училище. И всеки, абсолютно всеки има право да изкаже мнението си, а не само „най-умният“, както обикновено се практикува в България. В Норвегия „най-умните“ или най-изявените не са приоритет в училище и не са основните любимци, а дори напротив - стремежът е всички да имат условия да се проявяват, а следователно и да се развиват.

От всички тези примери се вижда, че външният ред и организацията на обществото са изградени. Липсва обаче вътрешният смисъл на живота, топлината в човешките взаимоотношения. Ролята на семейството като основна гравитна структура в обществото е пренебрегната. Затова се наблюдава известен упадък в обществените структури и един от най-големите проблеми е самотата (наред с наркоманиите и алкохолизъмът).

САМОТАТА

Самотата е добре осъзнат проблем, стоящ почти винаги на дневен ред в обществото. 21 % от норвежците твърдят, че се чувстват самотни според резултати от проучване, публикувано през 2009 г. Най-висок процент на самотност има сред възрастните (30% от тях) и болните (40%). Причината е, че хората не си помагат взаимно, защото знаят, че обществото има изградени

механизми, с които да помогне на тези, които са в нужда.

КОРЕНЪТ НА ПРОБЛЕМА

За да функционира толкова добре обществото като цяло, това означава, че хората са обединени от една обща идея. Тази идея обаче не е гравитна, а е базирана на егоизма и на основния икономически закон на съвременното, гласящ, че ако всеки гледа собственото си благо, то това директно би се отразило положително и на обществено благо, или че това, което е най-добро за отделния индивид, би следвало да се отрази положително и да повиши общото благо.

Истината, знаем, е друга - законът е обратен: ако всеки работи безкористно за общото, а това всъщност значи индивидите да дават малко повече от това, което очакват в замяна, ако работи от благодарност към Бога, то това общество ще създаде благата за всички. На това обаче са способни само славяните и ние, българите, на които е отредено бъдещето! Затова би било добре да се поучим както от добродетелите, така и от грешките на сегашната култура, за да можем да пренесем това, което е гравитно, с нас, в бъдещето.

БРАТСКИ ЖИВОТ

В Норвегия срещите на Бялото Братство са организирани от последователите на Михаил Иванов. Към тях се включваме понякога и ние двете - Димитрина и Ирена, най-често на сбирките, когато се играе Паневритмия - през юни, юли и септември. Те се организират всяка първа неделя от месеца в дома на сестра Агнес от град Мос, на 60 км от столицата Осло, или при брат Биргер от Ши (град на 20 км от Осло), който е и председател на Братството. Атмосферата е досущ както при нашите сбирки в България, защото стремежите ни са същите - към свършенство, а и методите за постигането му идат от един Извор. Нарядът включва медитация на класическа музика, около 10-20 минути, молитви и формули на български и френски, лекция от Михаил Иванов, възпроизведена на видеокасета, и братски обяд, който се предшества от три песни на Учителя, изпети на четири гласа на български от присъстващите, и от формулата: „Божията Любов разрешава всичките проблеми“ - три пъти. Обядът протича в пълна тишина и концентрация за възприемане на благата. Следват свободни разговори около братската трапеза, подсладени с десерт и кафе. Красиво е да срещнеш частица от дома си там, където почти ни-

що не напомня за него!

ПОСЕЩЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ

През 1984, споделя брат Халвор, който тогава е 23-годишен младеж, около 7-8 братя и сестри от Норвегия посещават България, за да се запознаят със страната на своя духовен учител Михаил Иванов и да се срещнат с братята и сестрите от България. Те се качват на Мусала и правят палатков лагер там. Срещат се и се запознават с братя и сестри от България и Русия. След това посещават Лятната духовна школа на Седемте рилски езера. Петър Ганев и Божанка биват поканени да изнесат концерти в Норвегия. Петър Ганев свири на цигулката си в местността Briksdal glacier около град Берген. Журналист го снима и интервюира. Петър Ганев споменава за Учителя Петър Дънов. На следващия ден излиза статия в местния вестник с приблизително заглавие: „Петър Дънов свири прекрасна Бриксдал гледчер“ и със снимка на Петър Ганев с коментар: „Природата е най-хубавата концертна зала“.

СВЕДЕНБОРГ - ЕДИН МИСТИЧЕН СКАНДИНАВЕЦ ОТ ШВЕЦИЯ

Тук е мястото да споменем за най-яркия представител на Бялото Братство в Скандинавия през XVIII век, вдъхновил с новаторските си идеи поколения творци след себе си, в това число Имануел Кант, Карл Юнг, Уилям Блейк, Аугуст Стринберг. Учителя насърчава братята и сестрите да четат Сведенборг с думите: „Сведенборг е

близо до истината“. В продължение на 28 години Сведенборг се посвещава на мисията си да общува с ангели и същества от по-висши йерархии, става проводник на тяхната култура на Земята, като публикува 18 тома теологически произведения, вдъхновени от мистичните срещи и разговори. Много малко хора в Норвегия знаят за Сведенборг, но животът му е пример за това, как един скандинавец се справя с лошите условия на Севера. Когато лошите условия откън дойдат, тогава настъпват най-добрите условия за вътрешна мистична работа. Когато външният студ и мрак настъпи, тогава идват най-добрите условия за проявяване на вътрешната топлина и светлина.

Благословена е България с благоприятните си климатични условия, с много от слънчеви дни, със съчетанието от планини, реки и море, с отличните условия за раждането на изобилна земеделска реколта, с топлината и непосредствеността в отношенията между хората. Но това, което е най-ценно, е атмосферата, пропита от идеите на Учителя. Тя е във въздуха и хората могат директно да се хранят от нея, за да растат в духовно отношение! Радвайте се, че сте се родили български и можете да ходите там, където Учителя е ходил, да разбирате езика, на който той е говорил, и да дишате въздуха, който Той е дишал! По-голямо благословение на Земята от това няма. Добрите хора се раждат при добри условия!

Ирена Даскалова

* * *

Пей, душо моя, пей,
Любовта на Бога възпей!
Зарадвай младо и старо,
зарадвай болно и здраво.
Кажи, че утрото е днес -
носи таз блага вест!

* * *

Сутрин, щом отворя очи,
мисълта ми към Тебе лети.
Обичам Те, Боже,
моля Те, със мене бъди!

* * *

Ледено парче
падна днес от моето сърце.
Вля се Любовта, извор заструи...
Старото отмина, иде нов живот -
в него да живея искам със Любов!

Валентина Сотирова

Един необходим диалог, или какво означава Антропософията за Валдорфската педагогика

През миналия октомври, когато вече бях участвала в България в едноседмичен семинар по валдорфска педагогика, и с общи впечатления от Антропософията, заминах за малко германско градче, разположено в дългите поли на Шварцвалд и обрнато към швейцарски Дорнах. Покани ме семейството на един млад българин от Стара Загора, завършил класическата школа по Евритмия и отдавна мечтаещ да извърви моста между нея и Паневритмията. Така заставах наблизо до големия западен езотерико-научен център, а именно Гьотеанума. Построено като жив бетонен призрак, зданието се разкрива интимно едва когато го попиташ за мъдрите импулси, проникващи наследения от Гьоте цветен космос и срещащи ядро в човекознанието.

Заниманието с изкуства е и това, което ме привлече всъщност в този екзотичен на северните народи край. Гер-

За вниманието: цвят и форма

в една статия за дълбокия интерес на тази духовна наука, от една страна, към природата на човека, към неговото духовно ръководство, от друга страна - към детството като към най-деликатния период от човешкия живот (дейностиите, които го облагодоряват, лекуват); от трета страна - към волята в педагогиката въобще. Щайнер изглежда не е бил доволен от простото име

За граденето

манците са, като цяло, много работлив народ, и точно това ни дава Учителя Беинса Дуно - да усвоим от техния характер. А в Швейцария някак ти се иска да се опипеш от комичното усещане, че и леличките носят мустак - то е сигурно, защото изразяват сериозността на работата и ежедневието в малките тънки устни, над които именно чудесно би стоял той! Италианската пък оживеност и екзотичност чудесно неутрализира подхващащите отвъд национализъм и закостеняване. Тук изкуството е истински предизвикано от силната канализирана от воля.

За страната на часовниците и за тази на Братя Грим то отдавна не е само лачено и рамкирано, или зад витрина. След Рудолф Щайнер и разгръщането на духовната наука Антропософията музиката и изобразителното творчество се познават в техните етерни качества и се споделят естествено и непринудено като начин на живот с децата. Те им се дават дори като ежедневна за душата храна. Трудно е да се разкаже

Антропософия. В крайна сметка то остава, макар да не обхваща всички лъчове и импулси на тази мъдрост.

Преди да замина, бях чела само от „Общото човекознание като основа на педагогиката“ и бях във възторг колко много ми помага книгата да разбирам Божественото творчество, за което ни говори Учителя - непрекъснато проявяващо се в Природата. Разбира се, окултното познание, което носят Рудолф Щайнер и Петър Дънов, търси различни географски ширини и намира чрез двамата, съответно - немска и българска поетика. Вдъновяващият извор, това е безспорно, и за двамата е Любовта. Но бях уверена, че да видя здравословния учебен ден - плод на новата педагогика, ще ми позволи само немската традиция.

Във Фрайбург се намери благодатната възможност да запиша две и половина годишен семинар по валдорфска педагогика. Курсът е организиран като лъч на Шугартската академия, подготвяща класни и предметни учители от

цял свят. В деня на Марс, вторник, усърдно играем в с и ч к о, което правят децата от първи до четвърти клас. В деня на Венера, петък, играем евритмия, работим с поезия и ритъм във „Формиране на речта“, поем. В деня на Сатурн, събота, пък пластицираме с глина или рисуваме с топло присъствие на една жена, в която ако не се е преродил Кандински, то той със сигурност много й говори. Тези наши лектори са същевременно действащи учители. Те ни дават есенцията на своя опит, жива вода във връзката учител - ученик.

Що за ученици са обитателите на валдорфския свят! Основането на първото валдорфско училище е един творчески акт, при който става възможно да се свържат бизнес инициативата на един тютюнев предприемач, Емил Молт - човекът, поискал през 1919 г. за децата на работниците си във фабриката „Валдорф Астория“ реализиране на идеята за революционна педагогика, чута от лекция и от духовните представи на Рудолф Щайнер. Така, грубо казано, Щайнер е основателят на валдорфската педагогика, а Емил Молт - създател на първото валдорфско училище.

Колегиалната форма на самоуправление, организираща се без училищен директор, разпределя бъдността и творческата роля между всички педагози. На планирания материал във валдорфското училище може да се гледа само като на примери, като на средство за оживяване на педагогическата фантазия. Няма материал, чието предаване да се съгласува с наредба и да гарантира успеха на обучението. Оттук има да се учи всяко бъдещо алтернативно българско училище.

В графика на учебните програми за всички, от първи поне до осми клас, обаче трябва да влезе така нареченият „главен урок“ - една особена форма на поднасянето на знание, която има своите корени и в Хербертианството. Валдорфските ученици имат главен урок в продължение на няколко (около три) седмици, което оз-

начава първата двойка часове да бъде с една и съща тема през тези три седмици. Например епосът по чертане на форми е необходим предшественик и спътник по-късно на смятането и писането. В трети клас пък, когато учениците попадат в така наречената възраст „Рубикон“ (Рубикон, защото някога, в края на войната с галите, Цезар не бивало да прекосява тая река в посока Рим, придружен от своите войски. Несъблюдавайки забрана, за Цезар и тогавашното Римско царство тази стъпка означава „point of no return“). По същия начин 9-10 г. е необратим период за детето, което от тук нататък никога повече не бива дете в същия смисъл на думата, а един тийнейджър, един юноша.) (фаза от живота, когато детето учи как да се отличи от заобикалящата го среда, да се противопостави като „Аз“ срещу външното, за да може да го изживее; когато детето формира астралното си тяло и т.н.), се явяват епохите на селското стопанство, занаятчийството, строителството, жътвата.

Епохата, главният урок, трае месец, понеже като времева единица месецът организира етерните сили. За един месец децата облагородяват етера си с тази работа и с това знание, след което то се забравя, изместено от друго.

За работата

Но то остава съхранено и се обработва в душата на детето като волеви зародиш така, както в сънищата душата ни работи със зародиша от преживяното през деня. Значи - учене и забравяне. В лицето на фантазията пък Антропософията вижда онази грижа на духовния свят към хармоничното формиране на човешкото тяло. Ето защо нейната необятна природа се извиква по малко в магиката на приказките, които респектират детското доверие, разказвани още в детската градина. Вълшебните и други народни приказки, събрани от Братя Грим, се разказват (не се четат), разбира се, и в първи клас, последвани във втори от

басни и легенди, в трети - от старозаветни истории и т.н.

В първите основни класове децата изучават два чужди езика (английски и френски или руски). Руският е даден от Щайнер за изучаване като пръв чужд език заради граматическата достоверност на това, което се говори, и на това, което се пише - език, развиващ сетиво за правда.

За пътя навътре и навън

Театрално-педагогическата работа идва в 8. и 12. клас с големи пиеси. В нея се влива с незаменима сила и евритмията. Това ново изкуство на движението, създадено от Щайнер, е нещо, още непознато за българина, но сред художествените дейности то въздейства неотразимо и най-силно. Евритмия е единственият предмет в училище, където умът, сърцето и волята са ангажирани заедно. Стимулирайки във всички посоки, предизвиквайки

то тупти животът и както се проявява Любовта.

Годишните представления, на които имах радостта да съм в публикацията, предадох в програмата си евритмия, декламиране, музициране - парчета, работени от първокласници до дванадесетокласници в настроенията от Михаилово време. При така наречените „месечни и годишни празници“ учениците имат възмож-

ността да се възприемат и да се усетят един друг в представленията от различни дисциплини на всички възрасти и учебни области.

Преподавателят, според д-р Щайнер, трябва да усеща и ръководи и съгласуваността в дейностите на пластичните сили в детето, и езиково-музикалните му сили. Гениален импулс представя боравенето с темпериментите в даден клас. „Той ще използва при един темперамент една техника на рисуване с моливи или бои, за друга - друга, ще прилага дори отделните аритметични методи съобразно темпераментите.“

Децата получават свои стихчета, отговарящи на техния темперамент. Тези стихчета участват като активна „терапия“ в тонизирането на ума, сърцето и волята. Те изправят новия човек пред съучениците, за да сподели музиката на своята душа.

Любящата Слънчева Светлина осветява деня ми.

Духовната мощ на душата

укрепва крайниците ми.

В блясъка на Слънчевата Светлина

почитам, о, Господи, човешката енергия, която тъй мило

Си вложил в душата ми.

Че да бъда работлив и ученолюбив.

От Теб се ражда Светлина и Сила, към Теб струи Любов и Благодарност.

Стихотворението в свободен, мой превод, звучи колосално на немски, когато децата осветяват деня си, казвайки го заедно, в кръг.

Валентина Тодорина

Общата работа

Лятната духовна школа на Обществото „Бяло Братство“ е едно уникално явление в българския обществен и духовен живот. Когато е поставял нейното начало, Мировият Учител и велик мъдрец Беинса Дуно е осъзнавал една важна истина, която определя израстването и възпитанието на човека: братство и колектив се създават в процеса на общата работа, така се изграждат най-пълноценно и добродетелите на хората. Нищо не може да обедини така бързо група хора, както участието в някаква обща дейност, подчинена на велик идеал. Тази практика е позната и в света, но там нейните резултати нямат същия успех и стойност, защото в него колективната работа има за основа ценности, които не притежават подобна обединителна сила. Идеите, които събират в света хората за обща работа, са предимно от материален, а не от идеален характер.

Духовната школа на Обществото „Бяло Братство“ на Рила има за цел да постави в основата на колективната дейност Учението на Петър Дънов и неговите принципи и методи и да предложи на света един нов модел на общ живот и на обща работа, които имат за задача да изграждат опорните точки и ценности в израстването на духовния човек.

Опиянени от романтиката на лагерния живот, от красотата и магията на планината и от усещането на това изумително и възбращащо чувство за волност и свобода, които ни дава срещата с Рила, ние понякога не оценяваме значението на малкия жест, който стои в основата на това велико дело, наречено обща работа. Когато пристигнахме в лагера в ранния следобед на 8 август, конярите бяха стоварили багажа ни зад хижата и ние се заехме да опъваме палатките си на голямата поляна до езе-

рото. На площадката на конете останаха само двата чувала с ориз и лук, които бяхме донесли за готвенето в деня на дежурството ни. Не че не мислехме за тях, но те бяха толкова тежки, че не бяха по силите на женските ни ръце. След 2-3 часа тръгнахме с изпразнените от багажа ни раници, за да пренесем на части до кухнята тежките пакети. Чувалите обаче ги нямаше. Подобно нещо в лагера не би изненадало или уплашило никого, защото всеки би се досетил къде ще открие „изчезналите“ големи чували. Някой силен братски гръб, нечий здрави братски ръце бяха свършили непосилната за нас работа. Преди вечерната молитва надникнах в склада, за да изживея отново радостта от тази

дребна на пръв поглед случка, и видях нашите сини чували с продуктите да стоят подредени на рафтовете.

И нашият случай не е единичен. Вече съм запомнила лицата на няколко десетки от братята, които всеки ден срещам по няколко пъти по пътеката да носят на гръб нечий тежки чували или хляба за лагера. Бих искала да благодаря на тези добри мъжки ръце. Същите ръце пренасят непрекъснато големите бидони с вода от „Ръцете, които дават“. Носенето на вода и пълненето на казаните по принцип е задължение на дежурната група. Но от години вече на дежурните не им се налага да ходят до „Ръчиците“ повече от веднъж. Защо-

то, без да питат или обясняват, за да демонстрират с това извършеното, много братя и сестри доброволно решават да помогнат на дежурната група в носенето на златната вода. И с това се включват в благословената обща работа.

Една от най-романтичните и радостни общи дейности в лагера е готвенето по време на дежурствата. Никъде другаде тази работа не е изпълнена с такъв магически смисъл и не прилича на свещенодействие, както тук. Първо напълването на термосите и чашите с гореща вода сутрин носи знака на пречистването. От чайниците на сестрите потича онази живилна сила, която стопля и изчиства външно и вътрешно. И на лицата на всички свети

усмивка, и всички се надпреварват в желанието да услужат. През никоя друга година досега в лагера в чашите на братята и сестрите не се е наливала сладостта на толкова много мед. Нека неговата благост да възрасте в сърцата и в душите на всички, които са вкусили тази сладост, „от пчелите донесена“. И никъде другаде не са ми се услаждали толкова нито хлябът и сиренето сутрин, нито простите гозби, както тези, готвени от сестрите. Уж са все същият боб, ориз или леца като долу, в света, а тук те ухаят на ароматите на планината, пропити са от песните на сестрите, които не спират да пеят дори и когато дробят лука, попили са грижов-

ността на женските ръце, които знаят, че трябва да нахранят лагера и с обичта и доброто в себе си.

В общата работа в лагера дейностите не могат да се разделят на чисто физически и на духовни, защото и най-обикновеното външно действие носи скрит идеен смисъл. Такова е и носенето на дърва, което никак не прилича на баналното и досадно пренасяне на кубичите дървен материал в тъмните мазета на блоковете ни. В лагера дървата се пренасят след вдъхновено изиграната Паневритмия на първото езеро. След нея всички братя и сестри тръгват по стръмната пътека към лагера, понесли по няколко сухи дънери от клековете, предзначението на които е да „запалят огъня“ на общото огнище, на чиято топлина сме дошли да се среем тук, в свещената Рила. Такова е и почитването на езерата, което правим всяка година на 17 август. Не е случайно това, че от няколко години се утвърди практиката точно в 13 часа на всички езера в този ден да се четат отделните лъчи на „Завета на цветните лъчи на светлината“. Както ние чистим езерата, така Светлина чисти нас. Отново обща работа във видимия и в невидимия свят.

Разбира се, нейна кулминация са общите молитви и Паневритмията. Аз изживявам сутрешния наряд на Молитвения връх като ритуал в древна окултна школа. Два дни около 19 август отивам на върха преди 5 часа, за да чакам изгрева на Сириус. В това бдение чувах тихите стъпки на моите братя и сестри, които идваха един след друг и застиваха в мълчаливо съзерцание. В него човек усеща как небето сякаш гулсира и тъмнината бавно отстъпва на светлината. И всеки един лъч на зората като че събужда още една душа, за да я доведе на върха да посрещне изгрева на Слън-

цето. В този тържествен миг всички стават като един с вдигнати за поздрав ръце и сливат сърцата си, умовете си и душите си в общата молитва. Устните шепнат заедно думите, които Учителя ни е дал, за да търсим Бога в себе си, и пеят песните му, в които звучи ехото на Божествената хармония.

А след това целият лагер се готви за участие в следващия празник за деня - Паневритмията. Една бяла нишка се проточва по пътеката към Чистотата или към Бъбрека - братя и сестри вървят един след друг и всеки стъпва в стъпките на другия. После всички заедно се завъртват в кръга на Паневритмията, за да въздигнат в нейния съвършен смисъл умовете и сърцата си, да хармонизират в общ ритъм стъпките си и порива на ръцете си, които накрая се превръщат в криле. И кръгът на Паневритмията се превръща в Път към Светлината, а всеки човек в него става слънчев лъч, дошъл да просветли света чрез усилено на общата работа на душите.

Песента на Учителя „Молитва“ завършва с думите:

Да се въдвори Царство то Ти,

и ние да участваме в Твоята радост.

Да бъде Волята Ти, както на Небето горе, така и долу на Земята.

И ние да работим с Тебе наедно.

Всички мъже, жени и деца идват в лагера на Бялото Братство с мисълта, с желанието и с мечтата да участват в общата работа, започната от Учителя. Всяко усилие в тази работа е една стъпка напред в личното битие на тези хора и в общия път на Братството. Този път е нелесен, но красив. Път на съработници. Път на братя и сестри, участващи в общата работа на едно велико съграждане.

Амин! Така да бъде.
Спаска Миховска

Космически ритъм

За всеки от нас Лятната духовна школа в Рила е кътче спокойствие, сгушено между величествените хребети и потопено в чистотата на кристалния въздух, с който е заредена свещената планина. Палатка до палатка и души, пристигнали отнякъде - хълмът е шарено обаяние, подобно на света, така разнообразен. Атмосфера на любов изпълва пространството, загриженост и доброта се чувства навсякъде. Музика звъни от всяко кътче, готвачи пеят в кухнята, някой се учи да свири на цигулка, друг - да пее в хор, а братята в забързан ритъм донесат вода за всички. Такава добра организация може да се създаде, когато е породена от вътрешен стремеж и жажда към единство. Всеки, като мъничка частица, дарява, каквото има - дори и усмивка само стига, за да бъде част от цялото.

Тази красота и близост вдъхновява и художниците грабват боите. В организиранния пленер „Славяните - деца на Бога“ се включи сестра Елка от нашата група. Нейната картина „Космически ритъм“ изразява любовта не само между славяните, но и между всички хора, включили се в кръга на Свещения танц, защото всички сме деца на Бога. Тя въздейства на съзнанието както с вложената идея, така и с умелото съчетание на багрите.

В нейната палитра преобладават синият и зеленият цвят, богато нюансирани, и сякаш за равновесие и стопляне - прецизно жълто и кафяво.

Картината ме пренася както в света на художничката, така и на Езерния връх, откъдето е съзерцавана. Любимият ми цвят е синият, а тук той придава живот на езерото Махабур, както и на синевата, прозираща под нахъсаните на кутийки бели облаци. Езерото е дискретно надиплено на леки вълни от нежния полъх. Паневритмията отвисоко - всичко е в хармония, в космически ритъм. Изпълва ме неописуема радост и Божествена Любов. Благодаря Ти, Господи, че съм тук, в Свещената Рила!

Ина Йосифова

Езерото на изпитанията в Пътя на Бялото Братство

от стр. 2

Коя е причината за това явление, появило се паралелно с разрастването на лагера и с увеличаването на човешкото присъствие край езерото?

Седемте езера винаги са били притегателен център и за хората от света. Първо, заради красотата на Природата, и второ, заради онази тайнственост и легендарност, която създава присъствието на лагера на Бялото Братство тук. От много години стотици туристи правят излети до Седемте езера, а откакто се построи лифтът, те станали хиляди. Аз от една страна се радвам, че все повече хора усещат в себе си вътрешен духовен импулс да дойдат тук, но и често пъти ми е тягостно да вървя наред с туристите по пътеката край езерата и да слушам тяхната

глъчка и светското им дърдорене. Заедно с това край езерата все повече се увеличават захвърлените хартийки, фасове, празни консервни кутии и пластмасови шишета.

Но да свържа този факт с предишната си мисъл. Ако потърсим връзката между двата свята - нисшия астрал, който се свързва с водата на „Езерото на изпитанията“, ние можем да открием в този факт истината за себе си. Елбур е огледалото, което отразява онази степен, онова постижение, до което сме достигнали в пътя на изпитанията. Ако кристалната вода на това свещено езеро започва да се превръща в блато, това не означава ли застои в духовния живот на човека, едни чувства, лишени от нужната чистота и святост. Ние, хората, сме направили

езерото такова, защото попива и приема нашата същност и нашата астрална форма - кода на духовното ни постижение. Това не може особено да ни зарадва.

Не можем да не признаем, че като цяло както светският човек, така и окултният ученик, са неустойчиви в астрала. Вълните на астралното море често ги блъскат в бреговете си и стихииите ги влачат по своята воля, без те да могат да стъпят на твърда почва. Човекът често е опиянен от водното вълнение; нимфи, русалки и сирени го омагьосват и го завличат в походите си и си играят с неговата воля. Той се дави както в деветте вала на бурите, така и в подмолното спокойствие на мъртвото вълнение. Воден от инерцията на старото, човекът забравя, че съз-

ността на водата и на животата, роден от нея, са движението, устремът, чистотата.

Всички хора, които ходят край Седемте езера, особено ние, които наричаме себе си окултни ученици, сме отговорни за състоянието на езерото Елбур. Планината и нейната вода са чисти и свети. Залутани в лабиринта на астралното море, ние трябва да осъзнаем, че само Бог е силният. Нали Той е казал: „Сине Мой, дай Ми сърцето си!“. Тогава всеки ще премине през своето „езеро на изпитанията“ смело, с достойнство, с вяра и с упование в своя Учител. И когато приемем неговата Светлина и изчистим себе си, ще върнем изначалната чистота и на водата.

Първите ученици на Бялото Братство са ни за-

вещали един символ - те са изградили чешмата, наречена „Ръцете, които дават“. Нейната кристална вода иззира от Езерото на Чистотата. Това е началото на Пътя, който показва тайната на трансформацията. Когато раздадеш себе си като тази вода - всеотдайно и безспир, ще станеш като този чист извор, като онези невероятни водни криста-

ли, които отразяват онази част от човешкото лице, която е свързана неиде в безкрая с Лицето на Бога. В този Път през годините и вековете редом до нас ще бъде Учителя. Нали той казва: „Мой си ти, когато минаваш през водите“.

Всичко е в нашите ръце. Да тръгваме! Бог ще изпълни обещанието Си.

Спаска Миховска

Да съхраним природата и планината

Национален парк „Рила“ е любимо място за туристи, природолюбители и естествоизпитатели. Паркът е създаден, за да съхрани природата на планината и свързаните с нея традиции и поминък на местното население. България и българската общественост гарантират опазването на природното богатство чрез обявяването на Парка за национален на 24 февруари 1992 г. и създаването на специализирана управленска структура - Дирекция, която е регионален орган на Министерството на околната среда и водите.

Национален парк „Рила“ е най-големият национален парк в България. Разположен е на 100 км южно от София, в централните и най-високи части на Рила планина. В него се опазват:

минали геологични епохи) на територията на Парка е 105 (74 вида от ледниковия период и 31 вида от терциера). От видовете висши растения на територията на Парка, в Червената книга на България са вписани 98 - 13% от всички видове в Червената книга. 141 вида са лечебните растения, 20 от тях са в Червената книга, а защитени от Закона за защита на природата са 8 вида. Мъховете са 282 вида, гъбите - 233 вида (11,6% от установените в България), а водораслите - 130 вида.

В Национален парк „Рила“ са представени 60 типа хабитати, според класификацията CORINE (методология за описание на природни местообитания, създадена в рамките на Проекта на Комисията на Европейския съюз CORINE BIOTOPS). От

шият „Маричини езера“ (който е включен в територията на „Централен рилски резерват“) са част от Световната мрежа биосферни резервати по програмата „Човек и биосфера“ на ЮНЕСКО. На територията на Национален парк „Рила“ се намира и най-големият резерват в страната - „Централен рилски резерват“ с площ 12 393,7 хектара, както и един от най-старите резервати в България - „Парангалица“, обявен през 1933 г. Служителите в дирекцията са 82-ма, сред които еколози, биолози, лесоинженери, географи и др.

Граници на Парка
Паркът има площ 81 046 хектара:
- горите покриват 53 481 хектара
- безлесната зона е 27 565 хектара
- 90% от екосистемите са естествени

саморегулиращи се екосистеми, които притежават значително биологично разнообразие; съобщества и местообитания на редки и застрашени видове; исторически паметници със световно значение за наука и културата. Оттук извираят едни от най-пълноводните и дълги реки на Балканския полуостров. Името Рила произхожда от тракийското „роула“, което означава „много вода“.

По-голямата част от територията на Парка е покрита с вековни гори от смърч, бяла мура и бял бор. Установените досега в Парка видове

висши растения представляват 38,35% от висшата флора на България. Общият брой на ендемитите (видове с ограничено географско разпространение) е 57. От тях локалните ендемити са 3 вида, българските - 18, а 36 вида са балканските ендемити. Общият брой на реликтите (видове, остатък от

тях 29 са с високо консервационно значение и фигурират в Списъка на застрашените хабитати, изискващи специални мерки за опазване, според Директивата за хабитатите на Европейския съюз и Резолюция 4, свързана с нея.

Паркът обхваща и просторни билни тревни съобщества, повече от 100 върхове с надморска височина над 2000 м, скални стени, пропасти, пещери, дълбоки каньони и водопади. На територията на Парка са разположени около 120 езера, от които 70 са от ледниковия период.

Национален парк „Рила“ е една от най-ценните и най-големи защитени територии в Европа - втора категория според Международния съюз за защита на природата (IUCN). Паркът и четирите резервата в него са в Списъка на представителните защитени територии на ООН. Резерватът „Парангалица“ и бив-

- има 4 резервата с обща площ 16 222,1 хектара

- най-висок връх: Мусала - 2925 м надморска височина

- най-ниска точка: над Благоевград, около 800 м надморска височина.

Национален парк „Рила“ е разположен в Рила планина (между 41°53' и 42°19' северна ширина, 23°07' и 23°55' източна дължина), в западната част на България. Паркът включва безлесните части по билото на планината и част от горските иглолистни комплекси под него в четирите главни дяла на планината: източен, среден, югозападен и североизточен. Той обхваща около 30% от целия планински масив. Средната височина на върховете от основните била е около 2700 м. Тук се намира и най-високият връх в България и на Балканския полуостров - Мусала (2925 м).

Да си сътрудничим!

Проведохме среща с ръководството на НП „Рила“ и на нея бе изразено желание за по-активно съвместно сътрудничество между Дирекцията и Духовно общество „Бяло Братство“.

Г-н Красимир Андонов, изпълняващ длъжността Директор на парковата дирекция от 2002 г., и г-н Стефан Кирилов, отговорник за връзките с медиите, отговориха на въпроси за настоящата й работа, конкретно тази, касаеща циркуса на Седемте рилски езера, където се провежда Лятната духовна школа на Общество „Бяло Братство“. Според плана за управление на НП „Рила“ този район е обособен като зона за ограничаване на човешкото въздействие. Обърнахме се с въпроси и към Николай Конакчиев, председател на Духовно общество „Бяло Братство“.

СТЕФАН КИРИЛОВ - ПИ АР НА НП „РИЛА“

Бихте ли изяснили каква е основната дейност на Дирекция „Национален парк „Рила“?

Предмет и дейност на Дирекцията е управлението и охраната на Парка. Ние прилагаме плана за управление, възлагаме дейности, предвидени в него и в устройствените програми и проекти. Съдействаме за координацията на дейностите, осъществявани от други организации и лица. Упражняваме контрол, предвиждащ и санкциониране на нарушители. За нас е особено важно и осъществяването на мониторинг на компоненти от скалната среда. Поддържа база данни, свързани с Парка.

Какво и как може да се направи за опазването на НП „Рила“?

Едно от нещата е ограничаването на броя на туристите, посещаващи тези места. Трябва да се следи за недобросъвестното поведение на някои от тях, свързано с къпането в езерата, храненето на рибите в тях, изхвърлянето на битови отпадъци... Сред основните проблеми е контролирането на движението на конските кървани и джиповете в района. В парка се насърчава пешеходният туризъм. Във връзка с ограниченията може би малцина знаят, че Планът за управление позволява не повече от една нощувка в заслоните? Организирането на масови прояви в НП „Рила“ става при спазването на определени условия и с разрешение на МОСВ и ръководството на НП „Рила“.

По какви програми работите сега?

Работим по програмата „Интерпретация и образование“ от плана за управление на НП „Рила“

и по проект за организиране и провеждане на образователни дейности; по програма „Зелено училище“ от плана за дейност на НП „Рила“, която включва правене на презентации на природозащитна тематика, еколектории, беседи за парка и околната среда, екоигри, работа с природни материали, рисуване, интерпретивни познавателни маршрути и акции за почистване.

Как оценявате ролята на „зеленото училище“ за възпитанието на подрастващите?

Реализацията на зеленото училище подпомага природозащитното образование и формира трайно положително и съзнателно отношение към околната среда, свързано с нейното опазване. Ние се стремим към затвърдяването на вече създадени партньорства с правителствени организации, учебни заведения и социални домове в страната. Идеята е да бъдат обхванати подрастващите.

Кои неправителствени организации са ваши партньори и къде е мястото на Духовно общество „Бяло Братство“? С какво може да се включим в съвместни мероприятия?

Сред най-близките ни партньори бих споменал Планинска спасителна служба, Български туристически съюз, Блулинг, БГ Глобус, Зелени балкани, Асоциация „Планини и хора“, Асоциация „Природа на заем“ и др. С удоволствие ще продължим да работим и с Духовно общество „Бяло Братство“. Можете да се включвате в нашите образователни програми, в осъществяването на зелените училища, при поставянето на знаци, табели, в акции за залесяване и почистване...

Как оценявате от ваша гледна точка протичането на Лятната духовна школа на Седемте езера през тази година?

Организацията беше много добра. Имаше и някои пропуски, но вярвам, че все по-добре ще работим занапред. Имахме много успешни години. Вие сте отговорни хора.

КРАСИМИР АНДОНОВ - ДИРЕКТОР НА НП „РИЛА“

Дирекцията на Национален парк „Рила“ работи ли по проекти, финансирани от Европейския съюз, и съществува ли някаква възможност за включването на Общество „Бяло Братство“ в тях?

Основният проект, финансиран вече по оперативна програма „Околната среда“, е пълната актуализация на плана за

управление, който беше ръководен инструмент за опазването на НП „Рила“ в периода 2001-2010 г. В този стратегически документ се описва ценността на биологичното разнообразие, конкретните заплахи и начини на съхраняването му. Ще бъде изготвен изцяло нов план за управление от формирани за целта екипи от служители и специалисти. С представители на Общество „Бяло Братство“ неведнъж сме говорили за подобряване състоянието на района на Седемте рилски езера и тези предложения и идеи биха могли да намерят конкретно отражение в него.

НИКОЛАЙ КОНАКЧИЕВ, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩЕСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“

С какво бихме могли ние да подпомогнем дейността на НП „Рила“, включвайки се в съвместни мероприятия?

Бихме могли да направим много във връзка с рекултивацията на пътеки, почистванията, поставянето на знаци, борбата с нарушителите, като това би могло да включва правене на забележка-молба или информизиране на служител от Парка, включването в залесителни мероприятия и т.н.

С кои международни и чужди правителствени организации си сътрудничите ръководството на Братството?

На първо място с Европейския съюз, с Европейската комисия, Съвета за Европа, Министерството на околната среда на Австрия, Дания, Франция, Норвегия, Швеция и много други.

Какво ще кажете за организацията и протичането на Духовната лятна школа през тази 2011 г., за съвместната работа с НП „Рила“?

Организацията и съвместната работа с Дирекция НП „Рила“ стават все по-добри. Въпреки някои слабости в работата и от двете страни, въпреки някои недогледани неща, за пръв път от много години имахме толкова успешна работа. Предстои изработването и приемането на нов 10-годишен план на Дирекцията, във връзка с който ще бъдат направени срещи за обсъждане и отразяване на общи проблеми и на бъдещите ни съвместни отношения и мероприятия - най-вече наболели въпроси, относно транспорта, извозването на товари, условията за престоя ни на летния лагер. Вярвам, че диалогът и сработването с управлението на Парка ще даде своите положителни резултати.

**Наталия Първанова,
Мариана Коджабашева**

Древната цивилизация на майите и нейните календари

Майите са древна цивилизация, която е притежавала една от най-високо развитите култури, съществуващи някога на Земята. Тази цивилизация е населявала земите на Южно Мексико (полуостров Юкатан), Гватемала, Северен Белиз и Западен Хондурас. Много пирамиди, храмове и други древни съоръжения е построило древното племе на майите. Всички те още могат да се видят в Юкатан и Гватемала. Също така съществуват много каменни релефи и загадъчни надписи на плочи.

Календарните системи, оставени от майите, и тяхната математика са толкова тайнствени, колкото и самият народ, появил се неизвестно откъде. Календарът на майите се отличава от всички календари в света. Най-голямата му сложност

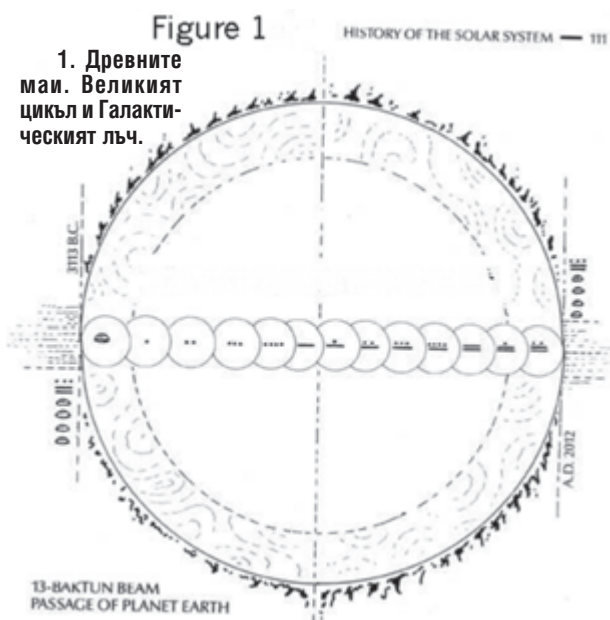
продължава приблизително 5200 год. - от 3113 г. пр.Хр. до 2012 година. Във Великия цикъл Земята, както и цялата Слънчева система, пресича Галактическия лъч, излизайки от центъра на Галактиката. Диаметърът на този Галактически лъч е 5125 земни години. С други думи, Земята ще изгуби 5125 год, за да

продължава приблизително 5200 год. - от 3113 г. пр.Хр. до 2012 година. Във Великия цикъл Земята, както и цялата Слънчева система, пресича Галактическия лъч, излизайки от центъра на Галактиката. Диаметърът на този Галактически лъч е 5125 земни години. С други думи, Земята ще изгуби 5125 год, за да

роятно, че майите са говорили за принципите на Млечния път още във времето, когато нашата променяща се наука и техника не е надхвърляла знанията за Слънчевата система. Една китайска пословица гласи: „Летните насекоми не могат да опишат зимния лед“. Нашият човешки род е безкрайно малък в тази обширна Вселена. Космическото явление, отбелязано в календара на майите, днес наистина се нуждае от сериозно проучване.

Какво означава „пречистване“ на Земята и как се обновява тя в периода 1992-2012 година (изминатите 20 години от Великия цикъл)? Майите не са оставили след себе си никакво подробно обяснение. Нека в началото да помислим какво означава „пречистване“. Пречистването трябва да отдели развалените вещества и да съхрани здравите. Погледнете на днешната Земя - от екологията до човешкия морал - всичко се

нуждае от „пречистване“, иначе човешкият род в края на краищата ще се самоунищожи. От 1992 година Земята е влязла в период, наречен от майите „Период на регенерация на Земята“. В течение на този период Земята ще бъде „пречиствана“, а също - и духовността на хората, които я населяват. Всичко непотребно ще бъде отстранено, а положителното и здравото - съхранено и накрая синхронизирано с Млечния път. Това е неизменен закон за сезонните движения на Млечния път, за който тайнственото племе майи е дало указания. Той е толкова неизбежен, колкото са неизбежни и четирите годишни времена на Земята. Затова ние можем да направим извода, че през този период човешкото общество ще премине през много изпитания, свързани с пречистването и облагородяването на човешката природа. Действител-

е в това, че единиците за броене, използвани в него, са много големи. Те приличат на числовите системи, прилагани в астрономическите изчисления. Представителите на древната цивилизация на майите били също много добре осведомени за астрономията - те имали много точни изчисления за орбитата на Земята, обикаляща около Слънцето. В техния календар са отбелязани периодите на движението на Земята и лунните затъмнения, орбиталните модели на планетите и синхронизацията им с движението на другите планети. Фактически знанията по астрономия на майите далеч надхвърляли знанията само за Слънчевата система. В една от календарните системи, наречена „Цолкин“, те даже са направили запис на галактическите сезони на Млечния път. Не е учудващо, че учените са нарекли майите „галактически навигатори“. Тъй като майите са знаели за изменението на сезоните на Млечния път, разшифровката на сведенията им, свързани с това, несъмнено ще хвърли светлина върху много тайни за човечеството, живота и Вселената.

Доктор Хосе Аргуелес, историк от САЩ, е посветил целия си живот за изучаване на цивилизацията на майите. В своята книга „Факторът майи: пътят отвъд пределите на технологиите“ (Bear & Company, 1973), авторът детайлно разглежда календара на майите.

Според календара „Цолкин“ нашата Слънчева система преминава Велик цикъл, който

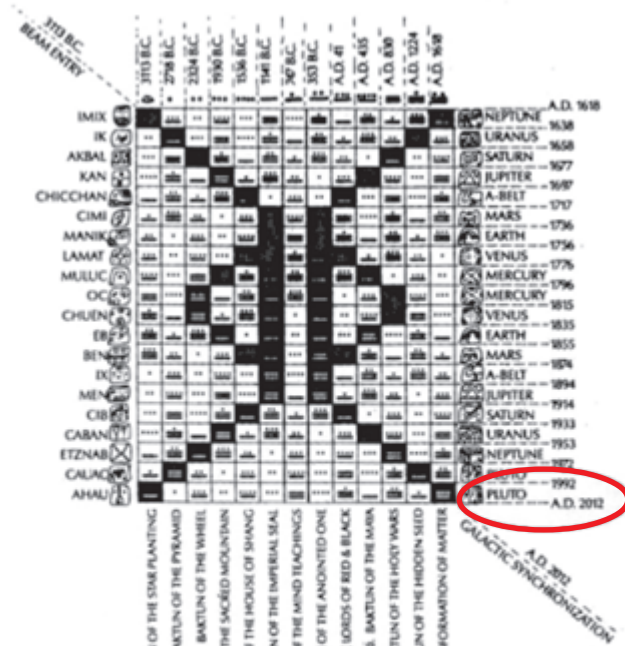
пресече Галактическия лъч. (Илюстрация 1).

Майите предполагали, че след преминаването през този Галактически лъч Слънчевата система ще претърпи фундаментални изменения. Те наричали това изменение „Галактическа синхронизация“.

Както е показано на илюстрация 1, този Велик цикъл се състои от 13 фази. Развитието на всяка фаза е представено в детайли (виж илюстрация 2). В своята книга доктор Аргуелес е използвал много диаграми, за да илюстрира развитието на всяка фаза, която на свой ред се дели на 20 периода в развитието си. Всеки от тях продължава по около 20 години.

От илюстрация 2 можем да видим, че от 1992 г. до 2012 г. нашата Земя е влязла в последния период от последната фаза на Великия цикъл. Майите предполагали, че това е много важен период преди „Галактическата синхронизация“. Те са го нарекли „Период на регенерация на Земята“. В течение на този период Земята ще бъде подложена на пълно „земно пречистване“. Освен това след периода на регенерация на Земята тя ще излезе извън пределите на Галактическия лъч и ще влезе в нова фаза - Галактическа синхронизация. В своя сложен подход към изучаването на последствията от това космическо явление доктор Аргуелес се опира на китайската книга „Чжоу И“, на теорията за генетическия код и други.

От гледна точка на съвременната наука изглежда не-

2. Древните майи. Великият цикъл и Галактическият лъч

е влошило до състояние на деградация. Човешката алчност и преследването на лични интереси до краен предел са нарушили екосистемата и екологическия баланс на Земята, което довежда до кризи във всички области. В същото време е важно да се отбележи, че над човешкото общество е надвиснала опасността от морална и духовна криза - всеки налива масло в огъня. На това всички сме свидетели. При все че човешкото общество непрекъснато създава закони, те не служат за подобряване на човешкото поведение и морал, законите контролират само външно света. Земята действително се нуждае от „пречистване“, а повече от всичко човешкият мо-

ността съвпада с тези предсказания.

Не е ли Божествен знак това, че календарът на майите не се е загубил в човешката история и че трябва да бъде възстановен и разшифрован от съвременните хора? Съществуването на календара на майите е предизвикателство към откривателския дух на човечеството. Обаче остава още да се види ще могат ли хората, ръководени от различни разбирания, придобити в живота, да си пробият път през преградите и напълно пробудени, да разберат истината, която надминава възможностите на нашето познание.

Превод от руски: Светлана Трендафилова

Начало на новата духовна учебна година в Ловеч

от стр. 1

Концертът се проведе от 11.00 ч. в Клуба на културните дейци на града. Съвсем скромно и без претенции в него се ангажираха наличните сили на групата ни: освен братята П. Цанов и Ясен Даскалов - и сестра Радост Крантева - сопран, сестра Ваня Вергова - пиано. Изсвириха се няколко музикални части от Паневритмията и песни на Учителя. Брат Петър ръководи концерта и на моменти компетентно представяше музиката на Учителя. В края на концерта видният местен гражданин и композитор Красимир Андреев направи съвсем спонтанно изказване с възхвала на музиката на Учителя. Той говори за Учителя като за композитор и голям родолюбец, защото използва български народни интонации и ритми; изтъкна, че музиката на Учителя се отличава с голяма мелодика и хармония. Нещо повече, К. Андреев участва в концерта със свои аранжжменти на части от Паневритмията за струнен квартет, изпълнени във версия за пиано от сестра Ваня Вергова. В края на концерта видях много отворени души, които изразиха своята благодарност към музикантите и към организаторите на тази среща. Те задаваха своите въпроси и искаха да установят чисто човешки и лични контакти, най-вече питаха за Паневритмията, някои даже помолеха не може ли в момента тя да се покаже на живо. Имаше и ентузиастични, които желаеха да им се организира курс по Паневритмията.

Краят на срещата с гражданите на Ловеч беше доста емоционален, но трябваше да приключим, защото ни предстоеше пътуване. Разбира се, ние като гости искахме да се запознаем със забележителностите на града. Сестра Ваня влезе в ролята си на гид и започна да ни развежда. Разходката ни продължи около час и беше съвсем недостатъчна, тръгнахме от центъра на града, от стария площад „Тодор Кирков“, запазил своя вид от средновековието. Преминахме през закрития мост, който е едно малко чудо на българския народен гений майстор Кольо Фичето, строен, без да се използва нито един гвоздей, а само със слобки. После видяхме и съвременния модерен център. Оказа се, че в гр. Ловеч е подписан договорът с Византия за признаването на независимостта на Втората българска държава през 1187 г. И още един исторически факт - Ловеч пада под османска власт един век по-късно от столицата Велико Търново. В историята си градът има своето първенство в самолетостроенето. Тук между двете световни войни са се произвеждали български самолети. Същият този завод през социализма е произвеждал мотоциклети и велосипеди. Сега в Ловеч се подготвя производство на съвременни български автомобили.

Сестра Ваня явно има таланта на гид, защото говори с голяма любов за родния си град. По време на разходката ни показа и първия девически американски колеж в България. Неговата сграда е първото бетонно здание в страната ни, построено през 1904 г. За отбелязване е, че тук е завършила сестра Весела Несторова. Тук е била учителка Бъредин Джоселин - американска антропософка, впоследствие станала председател на антропософското дружество на гр. Ню Йорк. В своя книга тя споменава за Учителя като за мъдрец, който много ѝ е повлиял, за да осмисли духовната страна на живота. Не всичко можахме да видим. Предстоеше ни екскурзия до крушунските водопади - най-популярната местна туристическа атракция. Групата ни тръгна в автоколони компактно и пристигнахме в ранния следобед на уреченото място. Пак заедно започнахме нашата разходка в този величествен природен феномен, неподозирано скрит в един каньон на Майката Природа. Имаше нещо лечебно в това съприкосновение на красивите скални форми и изливащата се вода по редицата от каскади и водопади. Радвахме се и на природната гледка, и на топлото братско общуване. Това, което ни остава, е само да благодарим на Учителя и на Господа за дадения красив и пълноценен ден - начален ден на духовната 2011/2012 година.

А. Атанасов

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска МИХОВСКА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.

Този брой на вестник „Братски живот“ подготви за вас групата от Благоевград